

Enver Idrizi

Mirna Šenjug

Danil Domdjoni
i Jelena Kovačević

Karate klub "Lika"

Pregršt karataških odličja

Tekst: BESIM ALITI

Karate je, prema broju odličja, najuspješniji hrvatski šport od osamostaljenja do danas. Zaista se može reći da je odigrao fantastičnu ulogu ambasadora Hrvatske i predstavio našu zemlju na najljepši mogući način.

Kao i u većini europskih zemalja, karate se u Hrvatskoj počeo razvijati u sklopu postojećih judo klubova: 1960. godine korejski trener Trin Tan Tana prvi je demonstrirao karate vještinu u Hrvatskoj, u dvorani Akademskog judo kluba Mladost u Zagrebu. Nakon njega seminare počinju održavati i japanski instruktori, pa je tako 1964. seminar održao Tetsui Murakami, a nakon njega slijedili su i Voshinao Nanbu 1967., Tatstuo Mochizuki 1969., Hanshi Chojiro Tani 1969., Vashuhiro Suzuki 1971., Šatoru Hanai 1972., te Taiji Kase 1973. godine.

Prvi karate klub osnovan je krajem 1966. pod nazivom Lika, a od 1974. nosi naziv Karate klub Polet. Novoosnovani karate klubovi se 1967. udružuju u Karate odbor Hrvatske čiji je prvi predsjednik bio Žarko Modrić. Godine 1970. osnovan je Karate savez Hrvatske čiji je predsjednik bio Radomir Potrebić, dok je 1972. osnovan Zagrebački karate savez na čelu s Eminom Topićem.

Prvo pojedinačno prvenstvo održano je 1972. u Zagrebu na Fakultetu za fizičku kulturu. Iste godine održano je i prvo juniorsko prvenstvo i prvo prvenstvo za žene, u borbama u dvorani Vojnog učilišta u Zagrebu. Prvi momčadski prvaci Hrvatske 1973. godine bili su karatisti Karate kluba Tempo, dok su na drugom momčadskom prvenstvu održanom u Varaždinu 1974. prvaci postali karatisti Karate kluba Polet.

Nositelji prvih crnih pojaseva (DAN zvanje) u Hrvatskoj bili su Berislav Jandrić (današnji predsjednik Zagrebačkog karate saveza) i Žarko Modrić koji su kasnije činili komisiju i dijelili ista zvanja diljem Hrvatske. Prvi sudački seminar održan je 1972. u Zagrebu, na Fakultetu za fizičku kulturu, pod vodstvom Berislava Jandrića i Radomira Potrebića, a prvi trenerski seminar održan je 1975. godine na Badiji u organizaciji zagrebačkog Fakulteta za fizičku kulturu.

Početak sedamdesetih godina dolazi do podjele u Europskoj karate federaciji. Dio nacionalnih saveza formira *All Europe Karate Federation* u kojoj dominantnu ulogu zadržavaju japanski instruktori Nakayama, Kase, Kanazawa, Chirai, Enoeda i Abe. Godine 1972. Jugoslavija je isključena iz Europske karate unije, da bi ponovno bila vraćena tek 1984.

Od sredine sedamdesetih, pa do kraja osamdesetih, nastupili su crni dani za hrvatski karate i samo su rijetki dospjivali na scenu osvajajući odličja na državnom prvenstvu Jugoslavije. Formiran je i ilegalan savez, a njegovi osnivači bili su disciplinski kažnjeni te su se neki prestali i baviti karateom.

Karate je bio prvi šport u Hrvatskoj koji je izišao iz jugoslavenskog saveza (1991. godine). Početkom Domovinskog rata formiran je krizni stožer koji su činili Berislav Jandrić, Branimir Kuleš, Želimir Feitl i drugi, a koji je prethodio osnivanju Hrvatskog karate saveza čiji je prvi predsjednik bio Branimir Kuleš, a za predsjednika sudačke komisije izabran je Berislav Jandrić. U kolovozu 1991. hrvatska je reprezentacija nastupila na otvorenom prvenstvu SAD-a. Hrvatski karate savez postao je članom Europske karate federacije 1992. na kongresu u Den Bosch (Nizozemska), da bi iste godine u španjolskoj Grenadi postao i članom Svjetske karate federacije.

Godine 1995. Branimira Kuleša na čelu saveza zamjenjuje Stjepan Čelan koji još uvijek obnaša dužnost predsjednika, a koji je 2004. u Rijeci, prilikom europskog prvenstva za kadete

i juniore, izabran za člana glavnog direktorija Europske karate federacije što predstavlja najveći uspjeh međunarodnog povezivanja Hrvatskog karate saveza. Godine 2003. u Bremenu, Hrvatskoj je dodijeljena organizacija 46. Europskog prvenstva za seniore, što je ujedno i najveći karate događaj ikada u Hrvatskoj.

Prvi nastup reprezentacije Hrvatske bio je 1972. godine u Zagrebu u Dömu športova (u sastavu Donatović, Potrebić, Gaćina, Mikulek, Deverić, Remenar, Bilandžić, Feitl, Tenodi i Jelić) protiv reprezentacije Austrije, a završio je pobjedom Hrvatske 11:9. Kao što je ranije spomenuto, slijedili su crni dani hrvatskog karatea, a prava afirmacija započinje krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina.

Godine 1989. Damir Pejić osvaja europsko kadetsko brončano odličje u Parizu, dok Džezmir Muratagić osvaja dva europska seniorska brončana odličja, i to u Podgorici 1989. godine i u Beču 1990. Iste godine, Goran Romić osvaja svjetsko seniorsko brončano odličje u Meksiku.

Istodobno sa stvaranjem neovisne Hrvatske, dolaze i veliki uspjesi Envera Idrizija koji u razdoblju od 1992. do 1995. godine osvaja čak 8 odličja na svjetskim i europskim seniorskim prvenstvima, i to 4 svjetska (jedno zlatno, dva srebrna i jedno brončano) i 4 europska (dva zlatna i dva srebrna) odličja.

U istom razdoblju, Olivera Šimić osvaja svjetsko, a Milica Aljinović europsko brončano odličje. Nažalost, zbog incidenta na Svjetskom kupu koji se veže uz Envera Idrizija i njegove navijače, Hrvatska je dvije godine bila suspendirana i nije smjela nastupati na svjetskim i europskim prvenstvima.

Godine 1997. Goran Romić osvaja srebrnu medalju, Lana Susović brončanu, a već sljedeće godine ženska ekipa brončano seniorsko odličje.

Jedan od najboljih karatista svijeta, Belgijanac Junior Lefevre, 1999. dobiva hrvatsko državljanstvo i iste godine donosi Hrvatskoj čak 3 odličja s velikih prvenstava - 2 seniorska i jedno juniorsko europsko zlato. Iste godine Lana Susović osvaja svjetsko, a Lea Iskra europsko brončano odličje.

Dogodine Lefevre donosi još dva seniorska odličja (europsko brončano i svjetsko zlatno), a već sljedeće godine osvaja broncu na europskom prvenstvu.

Lefevre 2002. godine ponovno stupa na scenu te osvaja srebrno odličje na europskom prvenstvu. Kataške ekipe također osvajaju odličja - ženska ekipa europsku, a muška svjetsku broncu.

Tad stiže i 2003. godina te postaje do tada najuspješnija u povijesti hrvatskog karatea, a karakterizira ju 11 pojedinačnih i 3 ekipne kolajne u svim uzrasnim kategorijama. Izdvojiti ćemo seniorska odličja: Jelena Kovačević osvaja europsko brončano, a Petra Narandža europsko srebrno odličje. Junior Lefevre i Kristijan Novak osvajaju europske bronce, što također uspijeva i ženskoj kataškoj ekipi i muškoj momčadi u borbama, čije odličje predstavlja ujedno i prvo momčadsko seniorsko odličje u borbama.

Sljedeće, 2004. godine, Dario Svetić i Kristijan Novak osvajaju dvije europske bronce, a Alen Zamlić svjetsko brončano odličje.

Godine 2005. muška momčad osvaja europsku brončanu medalju, Petra Narandža postaje prvakinja Europe, a Goran Lučin osvaja broncu, dok 2006. Jelena Kovačević i Kristijan Novak osvajaju europska srebrna, a Danil Domdjoni i Mirna Šenjug brončana odličja. Marko Lučić osvaja svjetsku seniorsku broncu.

Europsko prvenstvo u Bratislavi 2007. ostaje u sjećanju Mirni Šenjug koja se penje na krov Europe u katama. Na istom prvenstvu Alen Zamlić osvaja srebrnu medalju u teškoj kategoriji.

U Talinnu (Estonija) 2008. godine održano je europsko prvenstvo, a domaćin svjetskog bio je Tokio. Mirna Šenjug osvaja europsko zlatno, a ženska kataška ekipa srebrno odličje. Danil Domdjoni osvaja sve što se moglo i fanatičnim nastupima osvaja europsko i svjetsko zlatno odličje! Neven Martić i Ema Aničić postaju osvajačice svjetske brončane medalje.

Stigla je i 2009. i dugo očekivani spektakl u Zagrebu. Hrvatska je ugostila 46. europsko prvenstvo u karateu, a na odlično medijski popraćenom događaju nije izostalo hrvatskih odličja. Petra Volf i Jelena Kovačević postale su prvakinje Europe u svojim kategorijama, Mirna Šenjug osvojila je brončano odličje, dok je u muškom dijelu sjajno zlato iz Talinna obranio Danil Domdjoni. Ženska kataška ekipa osvojila je brončanu medalju

Na europskom prvenstvu u Ateni 2010. Hrvatskoj su pripala četiri odličja. Mirni Šenjug zlato, Jeleni Kovačević i Ana Mariji Čelan srebro, a Danilu Domdjoniju bronca.

Na svjetskom prvenstvu u Beogradu 2011., ženska ekipa osvojila je brončanu medalju, što je također uspjelo i Jeleni Kovačević i Mirni Šenjug pojedinačno.

I napokon, slijedilo je europsko prvenstvo u Zürichu. Muška je ekipa u borbama osvojila brončanu medalju, a isto je uspjelo i Peri Vučiću što je prva medalja u teškoj kategoriji nakon 2007. i Alena Zamlića. Jelena Kovačević osvojila je srebro, dok su Ivona Tubić, Ana Marija Čelan i Mirna Šenjug osvojile bronce.

Karate je, prema broju odličja, najuspješniji hrvatski šport od osamostaljenja do danas. Zaista se može reći da je odigrao fantastičnu ulogu ambasadora Hrvatske i predstavio našu zemlju na najljepši mogući način. A najveća hrvatska imena koja će ostati zapisana u analima svjetskoga karatea svakako su Danil Domdjoni, Jelena Kovačević, Mirna Šenjug, Petra Narandža, Enver Idrizi, no ne treba zaboraviti ni sve ostale "medaljaše".

LITERATURA

Hećimović, P., Povijest Karate kluba Croatia (Diplomski rad), Zagreb, Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 2010.

Mrzak, D., Povijest Karate kluba Samobor Anindol (Diplomski rad), Zagreb, Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 2008.

Sertić, H., Osnove boričkih sportova. Zagreb, Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 2004.

Hrvatski karate savez (2011.) /on line/ <http://www.karate.hr>

Karate klub Hrvatski dragovoljac (2011.) /on line/ <http://www.kkhd.hr>

Karate klub Tempo (2011.) /on line/ <http://www.karate-tempo.hr>

Posebna zahvala:

Ante Čutura - trener Karate kluba Hrvatski dragovoljac

Branimir Kuleš - prvi predsjednik Hrvatskog karate saveza